

Sulík verzus Matovič. Zopakuje sa vládna kríza ako s Radičovou? Riško už opäť nedrží balónik...

Branislav Michalka

15. októbra 2020 **Politika**

Nevyspytateľné je koleso bohyne Štastený. V priebehu dvoch týždňov dokáže premeniť nádejne sa obrodzujúceho liberála, ktorého idey vstávajú ako bájny vták Fénix z popola (spolu s poslankyňami Cigánikovou a Nicholsonovou) na ohavného „kotlebovca“.

Ešte pred dvoma týždňami odobril Richard Sulík, ako predseda strany SaS, ultraliberálnu ofenzívu svojich straníckych kolegyň, ktoré sa oborili na hnutie za život. Snáď si od toho sľuboval, v atmosfére všadeprítomného európskeho pohonu na konzervatívcoch, že jeho hviezda bude stúpať. Dnes je premiérom Matovičom označovaný za kotlebovca. Ako k tomu došlo?

Ako sa liberál kotlebovcom stal...

V nedeľu zasadal Ústredný krízový štáb, ktorý „*prijímal najťažšie rozhodnutie pre Slovensko za posledných 70 rokov*“. Tak to aspoň vidí neohrozený bojovník s Covidom-19 a záchranca Slovenska, Igor Matovič. A práve na tomto zasadaní si to Richard Sulík pokazil. Zrejme unavený nekompetentným improvizovaním členov krízového štábu a nedočkajúc sa „*vecnej diskusie*“, ako to sám okomentoval, rozhodol sa zasadanie opustiť. Krízový štáb sa totiž rozhodol zatvoriť v rámci núdzového stavu reštaurácie a iné prevádzky, čo podľa Sulíka povedie k ich bankrotu a postavil sa proti tomuto opatreniu. Strach pre Covidom-19 považuje Sulík za prehnaný a tvrdil, že odborníci prizvaní na rokovanie nemajú relevantné dáta o nakazených. Vo facebookovom súboji, ktorý nasledoval po odchode zo štábu Sulík pritvrdil: „*Igor, pandemická komisia, ktorá nemá základné dáta o tom, koľkí sa kde nakazili, len strieľa od pásu a presne tomu tie dnešné tliachaniny zodpovedali.*“

Vízia krízového štábu je diametrálne odlišná. Slovensko podľa nich čelí bezprecedentnej pandémie a katastrofe, aká tu nebola podľa Matoviča zrejme od roku 1950 (70 rokov). Znamenalo by to, že sa podľa premiéra nachádzame v horšej situácii, ako pri invázii vojsk Varšavskej zmluvy v roku 1968. Tomu zodpovedajú aj opatrenia: núdzový stav, zákaz zhromažďovania, zákaz osláv atď. Podobne patetická bola aj reakcia premiéra na to, že otrávený Sulík zo zasadania odišiel po šiestich hodinách. Označil dokonca Sulíkovo chovanie za „*mimoriadne neľudské*“, čo nám opäť pripomína, že už niektoré výroky Igora Matoviča z minulosti, predstavujú vítaný materiál pre vedecké bádanie v odbore psychológie. Vytiahol opäť svoje obľúbené slovo „*sabotáž*“, ktorým označil aj konanie policajtov počas veľkonočných sviatkov, keď tí boli takí rafinovaní a zákerní, že plnili doslovne jeho nariadenia o kontrolách na hraniciach okresov. Netreba dodávať, že tentokrát bol „*sabotážnikom*“ Sulík.

Richard Sulík zareagoval na sociálnej sieti: „*No tak, Igor, prestaň. Od včerajška ti píšem, že zavrieť reštaurácie bude obrovský prúser. Dnes som ťa volal dvakrát na rozhovor medzi 4 očami (raz ústne na začiatku, potom písomne cez Whatsapp), bohužiaľ si nereagoval. Na krízovom štábe*

som sedel dve hodiny. Tolko tláchania bez faktov som už dlho nepočul. Ok, si premiér, asi zavriete všetko možné, ale ja sa odmietam tejto tragédie zúčastniť.“

Vzapätí sa na nešťastného Sulíka vysypal Matovičov roh verbálnej hojnosti a neprestal sa sypať niekoľko dní. Pripomeňme si niektoré jeho výroky kvôli určitej malebnosti, ktorou disponujú: *„Je to človek, ktorý v rozhodujúcej chvíli podrazil Slovensko. V rozhodujúcej chvíli ho pichol zozadu.“* Prirovnal Sulíka k nepriateľovi, ktorý: *„nám potajomky vybil zbrane, potajomky otrávil naše kone.“*

Vládni kolegovia sa pridali k mediálnemu lynču a zo všetkých strán na Sulíka začali padať obvinenia. Vyzeralo to tak, ako by niekto vyhlásil preteky s cieľom dobehnúť a predbehnúť pána premiéra. Juraj Šeliga, známy garant slušnosti na Slovensku uviedol: *„Považujem za absolútne nezodpovedné, že nesedí na krízovom štábe, ale vypisuje po sociálnej sieti.“* Jaroslav Naď nazval Sulíkovo chovanie *„obludným“* a obvinil ho z populizmu. Milan Krajniak, posledný križiak pod velením cudného Kollára, sa obáva, že Sulíkov excus: *„napomáha k vytváraniu negatívneho obrazu spoločnosti voči Pandemickej komisii vlády a Ústrednému krízovému štábu. To, čo urobil pán Sulík, považujem za absolútne nezodpovedné pretože vlastne hovorí ľuďom, viete čo, celá tá Pandemická komisia a Ústredný krízový štáb vám chcú zle.“*

Najťažší kaliber vytiahol na Sulíka Matovič v pondelok – prirovnal Sulíka k Mariánovi Kotlebovi, ktorý sa práve v pondelok pričinením súdu stal potvrdeným a patentovaným *„náckom“*, nehodným dýchať na slobode demokratický vzduch. Ergo, pán premiér posunul Sulíkove postoje do rajónu pravicových extrémistov: *„Skúsme sa spamätať a nešírme bludy hodné Mariana Kotlebu.“* A dodal, že Sulík *„šíri bludy“* a *„žije vo svojom svete“*. Väčšiu potupu už nemohol liberálovi Sulíkovi schystať.

A aby Sulíkovi spolustraníci netápali v pátraní po tom, čo majú teraz, keď sa stal ich predseda *„náckom“* urobiť, rozhodol sa im premiér poradiť: *„V strane SaS by si mali nájsť dôstojnejšieho reprezentanta, ktorý bude túto stranu viesť.“* Viac dodať nemusel, vojna bola vyhlásená. Pán premiér ju zaklincoval oznámením, že kamarátstvo medzi ním a Sulíkom sa skončilo: *„Toto ja tolerovať nebudem. Toto robil od prvej vlny, podrážal nohy. Ja som ho považoval za kamaráta. Je to človek, ktorý v rozhodujúcej chvíli podrazil Slovensko. Pichol dýku do chrbta. Nemá moju dôveru ako priateľ.“*

Kamarátstvo skončilo, hrozí vládna kríza?

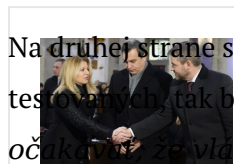
Pri tomto konflikte nutne začalo koalíciu obchádzať strašidlo vládnej krízy. Navyše umocnené spomienkou na to, že práve Richard Sulík v októbri 2011 spôsobil pád Radičovej vlády, keď odmietol podporiť financovanie tzv. eurovalu na podporu krachujúceho Grécka.

Menej sa už spomína na to, že si za tento pád do značnej miery mohla Iveta Radičová sama, keď spojila hlasovanie o eurovale s hlasovaním o dôvere k vláde. Napriek tomu, biľag rozvracača na Sulíkovi zostal a Igor Matovič naň ukázal už na jar, keď počas prvej vlny korona-opatrení Sulík prvýkrát spochybňoval niektoré prijaté opatrenia a spôsob ich verejnej komunikácie.

Môžeme teda očakávať nejaké silnejšie vládne otrasy? S veľkou pravdepodobnosťou nie. Richard Sulík si už nasypal dostatočné množstvo popola za to čo urobil v roku 2011 a čo umožnilo drvivé víťazstvo Roberta Fica vo voľbách z roku 2012. Aj jeho stranícki kolegovia tušia, že v ďalších predčasných voľbách by sa už do

parlamentu nemuseli s veľkou pravdepodobnosťou dostať a preto urobia všetko, aby sa udržali na parlamentných stoličkách. A sám Richard Sulík dopredu upokojuje tých, čo by sa obávali vládnej krízy: „*Nemôžeme z každého rozdielneho názoru robiť krízu. Uvidíme, ako sa to bude ďalej vyvíjať. Mojou úlohou je dožadovať sa rozhodnutí na základe faktov.*“ Aj na arogantné zasahovanie Igora Matoviča do vnútorných záležitostí SaS dohováráním, aby si strana zvolila „*dôstojnejšieho predsedu*“, reagoval Sulík ústupčivo, že o predsedovi rozhodujú straníci a nie premiér.

Defenzívny postoj pokračoval jeho vyjadrením: „*Dávam si veľký pozor, aby som si odpustil akékoľvek osobné útoky, poznámky, aby to nešlo do osobnej roviny. Ale vo vecnej rovine som si nikdy nenechal zobrať možnosť povedať, čo uznám za vhodné.*“ Všetky neprijemné otázky v rozhovore pre Denník N komentoval: „*Nebudem komentovať žiadne osobné útoky ani invektívy a ani hypotetické otázky s nimi spojené.*“ Obava, že by zopakoval rok 2011 je zdá sa u Sulíka silná. Väčšina koalície tuší, že ich dni sú, po tom čo predviedli za pol roka svojej vlády, spočítané. Ak by ich Sulík odstaviť svojim trucovaním od koryta, tak by mu to už asi nikdy neodpustili. Všetci zrejme chcú situáciu upokojiť.

Na druhej strane sa zdá, že Matovič sa rozhodol ďalej tlačiť na pílu a v prípade, že nebude ubúdať pozitívne testy, tak bude očakávať Sulíkovu rezignáciu na post ministra: „*Ak sa to takto vyvinie, budem očakávať, že vládu dobrovoľne opustí.*“ Je možné, že počíta s ambicióznymi členmi v SaS, ktorí by sa možno chceli dostať na Sulíkov post v strane aj vo vláde. Tí by mohli byť posmelení aj vyhláseniami samotného Sulíka, ktorý krátko pred výkendovým sporom vyhlásil, že nevylučuje svoj odchod z politiky vzhľadom na to, že je už 15 rokov v politike a nechce dopadnúť ako Vladimír Mečiar alebo Mikuláš Dzurinda. Nakoniec možno bude musieť preukázať, či to myslel s týmto ohlasovaným odchodom vážne.

Na otázku či zostáva v koalícii odpovedal Sulík: „*Jednoznačne.*“ Dokonca sa snažil vymaniť z interrupčnej agendy, ktorú ešte pred dvoma týždňami u svojich kolegyň Cigánikovej a Nicholsonovej „*plne podporoval*“: „*Ohľadne interrupčného zákona sa, prosím, obráťte na Janku Cigánikovú, ktorá je správkynou tohto procesu. ...T tejto téme sa venuje aj Lucia Ďuriš Nicholsonová, aj Miro Žiak. A ja sa im nebudem montovať do kapusty, hoci ani ja nemám problém sa k tomu vyjadriť.*“

Na pád vlády to teda zatiaľ nevyzerá. Zato pozícia Richarda Sulíka je momentálne otrasená a pod Matovičovou réžiou hrá rolu: zradcu, obludy, nezodpovedného hazardéra, zákerného zabijaka a podrazáka. Možno je to ale aj forma zadných dvierok, ktoré si Sulík ponecháva, aby sa strana mohla dostať do parlamentu, ak by to náhodou „ruplo“. Podobne mu pomohol a pomáha aj jeho imidž euroskeptika. Každopádne je možné, že sa nakoniec Matovičovi podarí zbaviť jediného reálneho oponenta vo vláde, čo by jeho psychickému nastaveniu nepochybne vyhovovalo, pretože určitému typu duše sa neodporúča odporovať.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sulik-verzus-matovic-zopakuje-sa-vladna-kriza-ako-s-radicovou-risko-uz-opat-nedrzi-balonik/>